

॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ आटल्लषकस्यवासकस्यकुसुमंतद्वर्णसदृशवर्णाः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ योबृहंतः ॥ ७६ ॥ हयाअवहनइतिपूर्वस्मादनुकष्यते ॥ ७७ ॥ सुवर्णवर्णाइति

भीष्मादवाप्यचास्त्राणिद्रोणाद्रामात्कृपात्तथा ॥ अस्त्रैःसमत्वंसंप्राप्यरुक्मिकर्णाजुनाच्युतैः ॥ ७० ॥ इयेषद्वारकांहंतुंक्रुत्स्नांजेतुंचमेदिनीं ॥ निवारितस्ततःप्रा
ज्ञैःसुहृद्भिर्हीतकाम्यया ॥ ७१ ॥ वैरानुबंधमुत्सृज्यस्वराज्यमनुशास्त्रियः ॥ ससागरध्वजःपांड्वश्रंद्रश्चिमनिर्भहयैः ॥ ७२ ॥ वैदूर्यजालसंछन्नैर्वीर्यद्रविण
माश्रितः ॥ दिव्यंविस्फारयंश्चापंपद्रोणमभ्यद्रवद्वली ॥ ७३ ॥ आटल्लषकवर्णाभाहयाःपांड्वानुयायिनां ॥ अवहनरथमुख्यानामयुतानिचतुर्दश ॥ ७४ ॥ नाना
वर्णनरूपेणनानारुतिमुखाहयाः ॥ रथचक्रध्वजंवीरंघटोल्लचमुदावहन् ॥ ७५ ॥ भरतानांसमेतानामुत्सृज्यैकोमतानियः ॥ गतौयुधिष्ठिरंभक्त्यात्यक्त्वा सर्व
मभीप्सितं ॥ ७६ ॥ लोहिताक्षंमहाबाहुंबृहंतंमरुटजाः ॥ महासत्वामहाकायाःसौवर्णस्यंदनेस्थितं ॥ ७७ ॥ सुवर्णवर्णाधर्मज्ञमनीकस्थंयुधिष्ठिरं ॥ राजश्रे
ष्ठं हयश्रेष्ठाःसर्वतःपृष्ठतोऽन्वयुः ॥ ७८ ॥ वर्णैरुच्चावचैरन्यैःसदश्वानांप्रभद्रकाः ॥ संन्यवर्तंतयुद्धायबहवोदेवरूपिणः ॥ ७९ ॥ तेयत्ताभीमसेननसहिताःकांच
नध्वजाः ॥ प्रत्यदृश्यंतराजेंद्रसैद्राड्वावदिवौकसः ॥ ८० ॥ अत्यरोचततान्सर्वान्धृष्टद्युम्नःसमागतान् ॥ सर्वाण्यतिचसैन्यानिभारद्वाजोव्यरोचत ॥ ८१ ॥ अ
तीवशुभेनस्यध्वजःकृष्णाजिनोत्तरः ॥ कमंडलुर्महाराजजातरूपमयःशुभः ॥ ८२ ॥ ध्वजंतुभीमसेनस्यवैदूर्यमणिलोचनं ॥ भ्राजमानंमहासिंहराजंतदृष्ट
वानहं ॥ ८३ ॥ ध्वजंतुकुरुराजस्यपांडवस्यमहौजसः ॥ दृष्टवानस्मिसौवर्णसोमंग्रहगणान्वितं ॥ ८४ ॥ मृदंगौचात्रविपुलौदिव्यौनंदोपनंदकौ ॥ यंत्रेणाह
न्यमानौचसुस्वनौहर्षवर्धनौ ॥ ८५ ॥ शरभंपृष्ठसौवर्णनकुलस्यमहाध्वजं ॥ अपश्यामरथेत्युग्रंभीषयाणमवस्थितं ॥ ८६ ॥ हंसस्तुराजतःश्रीमान्ध्वजेघंटाप
ताकवान् ॥ सहदेवस्यदुर्धपोद्विपताशोकवर्धनः ॥ ८७ ॥ पंचानांद्रौपदेयानांप्रतिमाध्वजभूषणं ॥ धर्ममारुतशक्राणामश्विनोश्चमहात्मनोः ॥ ८८ ॥ अभि
मन्योःकुमारस्यशार्ङ्गपक्षीहिरण्मयः ॥ रथेध्वजवरोराजंस्तप्तचामीकरोज्ज्वलः ॥ ८९ ॥ घटोल्लचस्यराजेंद्रध्वजेगृध्रोव्यरोचत ॥ अश्वाश्चकामगास्तस्यराव
णस्यपुरायथा ॥ ९० ॥ माहेंद्रं चधनुर्दिव्यं धर्मराजेयुधिष्ठिरे ॥ वायव्यंभीमसेनस्यधनुर्दिव्यमभून्नृप ॥ ९१ ॥

पूर्वोत्तरान्वयि ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ नंदोपनंदकौनाम्ना ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥

“अलोच्यरेक्षणायाध्विभ्रमणास्वपुष्पायुधं ॥ तदिव्यमजरनेवकालगुनाययिष्यते ॥ ९२ ॥ वेणुवन्कुलायाध्वसदृशवापयविज ॥ घटोल्लकापकीलस्तेषु
दिव्यंभयानकं ॥ ९३ ॥ रौद्रमाग्नेयकीवैरयान्यगिरिशमवन् ॥ पंचानाद्रौपदेयानाधमुरलानिभारत ॥ ९४ ॥ रौद्रधनुर्वरंश्रेष्ठंलेभ्यद्रोहिणीसुतः ॥ तत्पुष्टःप्रद
दोरामःसौभद्रायमहात्मने ॥ ९५ ॥ एतेचान्येचबहवोध्वजाहेमविभूयिताः ॥ तन्नाहस्यंतशूराणांदिषताशोकवर्धनाः ॥ ९६ ॥ तदभृध्वजसंवाधमकापुरुषसेवि
तं ॥ द्रोणातीकंमहाराजपटेचित्रमिवापितं ॥ ९७ ॥ शत्रवर्तमगोत्राणिवीराणांसंयगेतदा ॥ द्रोणमाद्रवतांराजनस्वयंवरड्वाहवे ॥ ९८ ॥ इतिश्रीमहा